

הכתרת

גליון מס' 42

אדר (2) – ניסן

תשס"ט

תגובות ותרומות ניתן לשלוח למערכת 'הכתרת'
ת.ד. 57375 ירושלים.

הזכויות לא שמורות, מצוה לצלם, לתרגם ולהפיץ.

לקט מאמרים לחיזוק הצניעות

"מקום פה עמדי לעורר על ענין מכאיב ומבהיל שטועים בו רבים... יש הנמנעים מדבר בזה מטעמי צניעות. שומו שמים! בדור פרוץ וירוד בכל הענינים, בהלבשה... בריש גלי ולא יתבוששו, ולדבר בעניני קדושה וצניעות זהו נגד הצניעות! היש לך הטעיית היצר גדולה מזו?" (הגר"א קוטלר זצ"ל)

מרן הגר"י קנייבסקי זצוק"ל

אברך בן תורה נכנס לרבינו להתייעץ על מקום עבודה לרעייתו, אמר רבינו: "רק הזהר לך ושמור נפשך מאד שהיא לא תעבוד בחברת גברים חילוניים ובחברת אנשים שאינם מהוגנים, ואפילו משלנו זה גרוע מאד, היצר הרע שולט היטב במקומות אלו וקשה מאד להנצל מזה".

(הליכות והנהגות ממרן בעל הקהילות יעקב זיע"א – עמ' נא)

מרן הגר"ש וואזנר שליט"א

(בכנס באשדוד)

"צריכים לזעוק ולהתריע מאד מאד על מה שהנשים והבנות הולכות לעבוד במשרדים וכו', מקום שישנם גם חילונים פרוצים מושחתים, קשה לומר פה כל הנסיון שיש לנו בזה, אבל שמעו נא מתוך נסיון של הרבה שנים, מכשול זה הוא הנקודה הכי מסוכנת בחומת הצניעות וירידת המוסר, ישנם עשרות ומאות מקרים שבתי ישראל נחרבו ע"י זה שנשים ובנות הלכו לעבוד במקומות לא בדוקים ולא צנועים, ומשביע אני אתכם שכל אב ואם עליהם לדרוש ולחקור בשבע דרישות וחקירות עד שיסכימו – וזה ג"כ בשעת הדחק – לאיזה מקום עבודה שיהיה נקי מכל חשש מאבדון הנפש של הבת והאשה".

(ספר "שיחות קודש" ממרן בעל שבת הלוי שליט"א).

פניני הכתר

קבוצת אברכים יראים באה לפני הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך, ושאלה בניהם: רצונם עז להתעלות בעבודת הבורא, להתקרב אל ה' ולהדר במצוותיו, ואין הם יודעים במה להתחיל להחמיר ולדקדק?

השיב להם הרב לאלתר: "למה לכם חומרות וחששות, אין בהם כל צורך. העיקר הוא שתקבלו עליכם לקיים כראוי את עיקר ההלכה באופן ראוי לכתחילה ולא בדיעבד".

האברכים לא הרפו והתעקשו לבקש דרך לדקדק יותר בהלכה ולהתעלות בקרבת אלקים. שמע הרב, התרצה לבקשתם, וכך היו דבריו: "כל החומרות וההידורים לא ישוו להידור אחד קטן בצניעות. בעניני קדושה וצניעות יש לכל הידור קטן משמעות לאין שיעור, המרוממת ומקדשת את האדם לבורא, כמאמרם ז"ל: כל מקום שאתה מוצא גדר ערוה, אתה מוצא קדושה. מי שנפשו צמאה לרוחניות עיקר ותחילה הן הצניעות והקדושה.

(עולמות של טוהר ח"ב עמ' 351)

מרן הגר"ש אלישיב שליט"א

הגר"י זילברשטיין שליט"א: בבית מו"ח שמעתי על אברך ת"ח שבא אל מרן הגר"ש אלישיב בשאלה כדלהלן: אשתו התקבלה לעבודה טובה ורווחית במשרד למחשבים, ויחד עמה התקבלה לאותה עבודה חברה חרדית נוספת. ברם, רוב עובדי המשרד הם אנשים שאינם שומרי תורה ומצוות. השאלה היתה האם כדאי וראוי שהאשה תעבוד במקום כזה, או שמא יש לחשוש מההשפעות הלא – חיוביות של העובדים החילוניים? יצוין שהמשכורת שהוצעה לאשה הייתה מכובדת מאד, ונחשבת למשכורת שבכוחה לפרנס את המשפחה בכבוד.

מרן הגר"ש השיב לת"ח בהאי לישנא: "אם הינך רוצה כסף – תן לאשתך לעבוד במשרד ההוא, אם הינך רוצה אשה – אל תרשה לה להמשיך ולעבוד שם!"

(ברכי נפשי – בראשית עמ' תצה)

הגר"י זילברשטיין שליט"א:

עון עקבי יסובני

יש לעורר על נושא העקבים הנשמעים, לפעמים, מתחילת הרחוב ועד סופו; הקולות הללו זהים בעוצמתם למחולות תופים, וקול הלמות פטישים, עד שמגיעים לאוזנם של האנשים היושבים בבתיהם. מי התיר לאותן נשים להתנהג כך? וכי זו דרכן של נשות ישראל הצנועות להלך בעקבים המעוררים רעש כ"כ חזק?

רבי יצחק מלצן, מתלמידי של רבי ישראל סלנטר, כתב: "שמעתי אומרים בשם הגר"א ז"ל שאמר, כי גם קול הילוך בסנדלי אשה מזקת לו, וחלילה לומר, שאלה השלמים יותר קרובים לבוא לידי הרהור כמונו, אלא נהפוך הוא כי לרוב טהרת-נפשם היו מרגישים בהפסד ההרהור, גם היותר קל, אשר אינו נראה ונגרש לאנשים כמונו, ודבר זה ברור".

ברור אם כן שגם אנשים כמונו ניזוקים משמיעת קול עקביה של אשה, אלא שברוב עוונתו אין אנו מרגישים את הנזק, והגר"א ברוב קדושתו חש בכך באופן מיידי.

(עלינו לשבח – בראשית עמ' שנו)

הגה"צ רבי בנימין יהושע זילבר זצ"ל

(שו"ת אז נדברו ח"יד סוסי" מז)

"יעוד יש לעורר אודות צניעות בנשים המפורש בחורבן הבית: ייען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטויות גרון ומשקרות עיניים הלך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה" (ישע"י ג'), אבי אבות הוא ייען כי גבהו בנות ציון", ואבות מכלל דאיכא תולדות: "ותלכנה נטויות גרון", שפלא שבנות ונשים חרדיות לא שמים דגש מספיק על זה כמו שאנו עדים לזה יום יום, (מלבד מה שמפורש בשו"ע או"ח סימן ב' סעיף ו' אסור לילך בקומה זקופה שדוחק רגלי השכינה אפי' פחות מד"א אפי' בעומד במקומו וזה כמובן שייך גם בנשים).

ברגליהם תעכסנה, ראה שם במפרשים, דגם בכלל זה מה שנתחדש כעת האופנה ללבוש נעלים שמשמיעים קול בזמן ההליכה, וכפי הנראה שהחרדיות מהדרות בזה עוד יותר מאחרות, אף שלובשות זה בתום לב, אבל המחדש האופנה הוא ידע היטב מה שרצה שחמישים מטר מרחוק האשה מכריזה אני כבר הולכת, אני כבר באה, אף שבגמרא שבת דף ס"ב ב' דורשים את זה במכוונת לשם זנות בגלל גודל העונש שהי' אבל הדברים הם גם כפשוטן, ואם אין הדברים הנ"ל גורמים חורבן אבל יכול לגרום שלא יבנה הבית.

וכשהאשה הולכת בחוץ בנעלים שמשמיעות קול [לי זה קשה מהכל כיון שלא מועיל בזה עצימת עינים וגם לא הרחקת ד' אמות...]..."

* ורמז לדבר: "וברגליהם תעכסנה" בנימין ב"עקבים המרגישים" עם התיבות.

כתב רבינו יונה באגרת התשובה (אות נח): **"וצריכה האשה שתהא צנועה ונוהרת שלא יסתכלו בה בני אדם** חוץ מבעלה, שהמסתכלים בפניה או בידיה יורדים לגיהנם, והיא ענושה בעונש כל אחד ואחד מהם, מפני שהחטיאה אותם ולא נהגה צניעות בעצמה ונכשלו בה".

ומבואר מלשונו, שמוטל על האשה להזהר שלא יסתכלו בפניה. וצ"ב, דהרי אין האשה חייבת לכסות פניה בצאתה לרחוב, וכפי שביאר ב"צמח צדק" ברכות פ"ג וז"ל: "פניה וידיה, אף שאסור להסתכל בהם מ"מ היא שרי לילך כן... שא"א בענין אחר, וערביות שיוצאות רעולות לכסות הפנים ולגלות העיניים – זהו דבר קשה". [ומבואר דבעצם מצד הצניעות היתה האשה חייבת לכסות גם פניה וידיה בצאתה לרה"ר, כדי שלא יכשלו בה אחרים, אלא שכיון שהוא דבר קשה לא חייבתה התורה בזה. אמנם יש להדגיש שהיתר זה מצאנו רק בדבר הקשה מצד עצמו, כגון רעלה וכיסוי כפות הידים, אך לא בדבר הקשה מחמת מוסכמות חברתיות שנוצרו באיסור במשך הזמן וכו'].

ולכאן הביאור פשוט, דהנה המוספיפה יופי לפניה באמצעים חיצוניים (כגון איפור וכד', תכשיטים, פאה כפאות הדור הצעיר, אף העומדות ב"תקנון") כשיוצאת לרה"ר, עלולה לגרום ח"ו שיתסכלו בה בני אדם, וא"כ אף שאינה חייבת לכסות פניה, מ"מ עדיין יש מקום לזהירות זו שלא לגרום הסתכלות ח"ו.

ויש להוסיף בזה, שאכן בעבר היו מקומות בהם נהגו הנשים לכסות את פניהן בצאתן לרחוב, וכפי שהוזכר כבר במשנה במסכת שבת פ"ו מ"ו "ערביות (פי' הרע"ב "בנות ישראל שבערביא") יוצאות רעולות", וע"ע בגמ' שבת פ. ברש"י ד"ה צנועות "שהולכות מעוטפות ואין מגלות אלא עין אחת". ויעויין בזה בס' הנפלא "עולמות של טוהר" ח"ב עמ' 526. ובכדי שנקבל מושגים על הצניעות המופלגת שהיתה בישראל לפני דורות לא רבים, ונבין עד כמה רחוקו בעוה"ר מדרכי אמותינו הק', נעתיק מש"כ בזה בספר "חכמה ומוסר" (עמ' רה) לרבי אברהם ענתבי זצ"ל ראשי רבני חלב (נפ' תרי"ח):

"אאה על דורותינו אלה שאפילו בעת שהולכות ברה"ר אינם מכסות את פניהם שאפילו מתעטפות בצעיף אינם מתעטפות יפה יפה וכל פניהם יראה ומצא לעין כל רואיהם... ומה נולד כמה תקלות נזיקין וחבלות ומביאים בני אדם לידי הרפור עבירה וחוטאים ומחטיאים את הבריות, והיה להם ללמוד ק"ץ מנשי הנכרים שכולם נוהגות חוץ מהצעיף נותנות מסוה על פניהם כשהולכות ברה"ר כדי שלא יסתכל בהם שום אדם כלל, ואיך אנתנו בני ישראל לא נלך בחוקותיהם בזה הדבר מק"ו, ואיך שפחה תירש גבירתה שזאת היתה הצניעות נחלת עבדי ה' אלו נשי בני ישראל, ואיך נחלתנו נהפכה לזרים, ועל זאת ידו כל הדוים... וגם שמעתי שבכל גלילות ישראל עד היום הזה שמנהג נשי ישראל שנותנות מסוה על פניהם מלבד הצעיף, ואפילו בביתם לא יסירו המסוה מעל פניהם, ואחד משלוחי א"י הגיד לי שנתאכסן בביתו של בעל הבית בבבל ונתעכב בביתו של בעה"ב יותר משנה תמימה, ולא אירע שום פעם שפגש באשתו של בעה"ב מבלי מסוה על פניה, ובפרט כשיש אורח בביתה אינה יוצאת אפילו לחצר כל עוד שהאורח מצוי, אלא דוקא כל כבודה בת מלך פנימה."

סיפר לי הרה"צ רבי לוי חזקיה שליט"א, ששאל את רבינו הגר"צ אבא שאול זצ"ל האם פאה נקראת כיסוי או לא, והשיב לו בזה"ל: "נקרא כיסוי אבל לא צנועה, לא צנועה, לא צנועה!"

ש.א. ירושלים 7100745-077

דברים כהויתן

א. תמוז תשס"ד

בנוגע ענין כיסוי ע"י פאה נכרית או מטפחת, נכנסנו אני והרה"ג ר' מ. מנדל לובין שליט"א (מו"צ בית דינו של מרן הגר"נ קרליץ שליט"א) למרן הגאון ר' מייכל יהודה ליפקוביץ שליט"א ביום כ"ז סיון, ואמר לנו מעצמו קודם שהתחלנו לדבר "באתם בגלל המכתב (של י"ז בסיון). האמת שהטעו אותי כאילו שיש יתרון לכיסוי פאה נכרית על המטפחת, ונתברר לי שאין הדבר כן מצד המציאות וצריך לראות איך לתקן הענין". ואז היה נדון על נוסח דברים... אלא שלבסוף הוחלט שקשה להוציא עוד מכתב ולחתום עליו מטעמים מובנים וא"צ להאריך.

כל זה מצאתי להעיד עדות נאמנה לרבים, ובוודאי שפרסום המכתב מיום י"ז סיון שהוא מוטעה ומרן שליט"א התנגד לפרסומו, הוא עוון נגד רצונו וכבודו של מרן שליט"א, ומי שפועל בזה ידע שיש עליו דין מונע רבים מלעשות מצוה כאשר ישנן מהדרים לקיים כיסוי ראש לכל הדעות במטפחת. ועיין רמב"ם ריש פ"ד מהל' תשובה דין מונע רבים מלעשות מצוה.

כל זה מצאתי לנכון לפרסמו למען אמינות ההלכה וכבוד התורה.

באעה"ח חזק"י א. סענדר יצחק ערלנגער

הגה"צ רבי סנדר ארלנגר שליט"א

(במכתבו – סיון תשס"ד)

"אמנם כהיום הזה שנפרץ ענין הפאות הבלתי כשרות וצנועות, שמגרים יצר הרע יותר משיער הטבעי שבאשה עצמה והראיה שגם הגויות לובשים אותם כדי להתנאות, ונמצא שבטל כל ענין הכיסוי שהקפידה עליו התורה מפני הצניעות, נראה פשוט שהפוסקים הקודמים מהמתירים פאות נכריות, היו היום חוזרים מכל היתר... וכל מה שהתירו לא נאמר כלל על מה שנפוץ היום. ובוודאי שמטפחת הוא שמירה מעולה לדורות, ונחשב הרבה יותר מעבר להידור הלכה לחוש לפוסקים האוסרים, והוא גדר וסייג שלא להימשך אחרי האיסור המגונה והפרוץ שדשו רבים בהתירו ע"י שעבר ושנה נעשה להם כהיתר.

על דבר ההתעוררות לכיסוי הראש במטפחת עקב העובדה כי הפאות המקובלות כיום ובפרט בדור הצעיר מנוגדות לדרכי הצניעות, וכמאמר חז"ל (חולין מד.) הרחק מן הכיעור ומן הדומה לו, יש הטוענים בזה שהרי ישנן כיום גם מטפחות רבות שאינן צנועות וא"כ מה פיתרון הוא זה, ואי משום הא מאי חזית להעדיף מטפחת על פאה?

ובכן, ראשית כל יש להבהיר כי התעוררות זו מקורה בדברי גדולי ישראל שליט"א, דהנה כ"כ מרן הגר"ש וואזנר שליט"א במכתבו לעידוד חבישת המטפחת (ט"ו טבת תשנ"ו): "מה טוב ונאה דבר זה, וכמה גדר טהרה וגדר קדושה מתווסף בכך, וודאי שזכותן רבה בזה, ובפרט בעת הזאת (תשנ"ו!) אשר הפאות החדשות ברובן הגדול אינם לפי גדר הצניעות". ובקיץ תשס"ד נכתב שוב מכתב עידוד למטפחת, עליו חתמו מרן הגרמ"י לפקוביץ, הגר"נ קרליץ והגר"ש אויערבאך שליט"א, וגם בו נכתב נוסח דומה: "ויש בזה גדר וסייג להנצל ממכשול ע"ז וחיונוק גדר הצניעות, באשר הפאות החדשות ברובן הגדול אינן לפי גדר הצניעות".

ולעצם הטענה, הנה מלבד שמצד המציאות אין הטענה נכונה וכדלהלן, באמת ישנו חילוק מהותי בין הדברים. הנה המטפחת היא בגד ככל הבגדים, ומהות הבגד הוא "כסות", כיסוי והצנעה, ונמצא שמטפחת שאינה צנועה היא ההיפך הגמור ממטפחת צנועה, ואין שום שייכות ביניהם, ואין כאן לא "דומה" ולא "דומה לדומה". ואילו הפאה, גם הנחשבת לצנועה, עיקר מהותה היא התקשטות (כמבואר בלשון השלטי גבורים, וכ"ש פאות דורנו, אף הנקראות "צנועות"), והתקשטות ברשות הרבים הנה אפי' אם נאמר שבגבול מסוים אין בה "איסור", מ"מ הינה סטייה מדרכי הצניעות האמיתית, כמתבאר מדברי רבותינו ז"ל (הובא בגליון הקודם), ומעתה כאשר התקשטות זו מתפתחת ומשתכללת ועוברת את כל הגבולות, בודאי שגם על מה שעדיין בתוך הגבול יש לומר "הרחק מן הכיעור ומן הדומה לו". (ובפרט כאשר נוכחים אנו לראות כי היצר הרע מהתלבט, והגבולות הרשמיים מתעדכנים מתקנון לתקנון בהתאם למצב הציבור, וכמשל ה"קו האדום" של הכינרת, כל חכם הרואה את הנולד יוכל להבין מדעתו כי הדרך היחידה לעצור את העגלה הזוהרת במדרון הינה לעזוב את מסלול ההתדרדרות ולעבור למסלול אחר, יציב יותר).

ומסיבה זו אכן המציאות היא שמטפחות שאינן צנועות בד"כ אינן מצויות אצל נשים צדקניות הלבושות בצניעות אלא רק אצל אותן שהצניעות מהן והלאה גם בשאר מלבושיהן, שכן לאשה צנועה אין סיבה שדוקא המטפחת תהיה בחוסר צניעות יותר מאשר שאר המלבושים, ואילו בתחום הפאות ידועה המציאות העגומה כי פאות הפרוצות לכו"ע מצויות גם אצל נשים צדקניות וצנועות (וכפי שהתאונן מרן הגר"ש אלישיב שליט"א, הובא בגליון הקודם), שכן רמת ההתקשטות בפאות ה"צנועות" של היום מטשטשת את מטרותה של מצוה כיסוי הראש (שהינה משום פריצות ותוספת צניעות והסתרה לאשה הנשואה, ולא כדי שיהיה היכר בין נשואה לפנויה כפי שנטשבו בזה לאחרונה, וכמשני"ת בגליון הקודם), והיא זו שפורצת את הדרך להתדרדרות נוספת בתחום זה במשך הזמן, גם אצל החובשת עצמה אך בעיקר אצל הדור הבא אחריה, כאשר מוכיחה המציאות. ונמצא שהמטפחת כיום היא הרבה מעבר ל"חומרא", "מנהג" או "הידור", והינה ענין הרבה יותר מהותי וגורלי!

[הדברים נכתבים תוך ידיעה ברורה שהשינוי המעשי הוא בד"כ קשה מאד, ולפעמים אף נראה כבלתי אפשרי, אך אין זו סיבה להמנע מלהכיר באמת. יש להשיב את הדברים אל הלב ולעורר את השאיפה והרצון להשתנות, ולהתחיל בשינוי המעשי במה שאפשר, כלומר: למעט (במקומות ובזמנים שאין הדבר כ"כ קשה) ביציאה מן הבית ללא כיסוי ראש צנוע].

לכבוד עלון "הכתר" שלו.

יירש כח על העלון החשוב, אשרי חלקיכם!

נודה לכם מאד אם תוכלו לפרסם את המכתב שנכתב ע"י אחד האברכים החשובים בישיבת מיר בירושלים:

ראינו ושמענו סברות וטענות רבות, מדוע מצב הצניעות בדורנו כ"כ נורא רח"ל, אצילנו החרדים. ברצוני לבאר מה שנתחדש לי בס"ד בביאור הענין.

נראה לענ"ד, שהיסוד הוא שאין הנשים מבינות היצה"ר הנמצא באנשים בטבע. יש אמנם דרגות רבות בזה, ובפרט אצל אלו שעבדו ועובדים על עצמם לחוס נד יצר זה, אבל המציאות היא שהיצר הזה נמצא אצל אנשים בטבעם, ונשים אינן מבינות זאת, וכנראה שלא שייך להן להבין הדבר לאמתו. פשוט וברור, שאילו ידעו הנשים עד היכן יצר זה עלול להוביל, ולדאבוניו אכן מוביל ומכשיל (ואפילו אברכים יקרים יר"ש הלוחמים נגד יצרם יום יום, וכ"ש בחורים אפי' המצויינים ביותר), אילו ידעו הנשים כמה חזק היצר וכמה קל להכשיל ולמשוך עין איש, הן היו נזהרות הרבה יותר בלבושן והנהגותיהן, כדי לא להכשיל אחרים בעבירות חמורות, העלולות לאבד לאדם את כל העוה"ב שלו! (עיי' שמירת הלשון ח"ב פרק ל') ולגרום הרס ואובדן שכמעט לא שייך לתקן. [כמו"כ הדבר מאבד לאנשים את מיטב כוחותיהם שצריכים להשקיע אותם במלחמת היצר במקום בדרך גמרא נוסף].

אם הידיעה בענין חומר היצה"ר היתה ברורה וחדה לנשים, ויכוזים והתמקחות רבות על פריטי לבוש אלו ואחרים היו נעלמים כלא היו, כי ידיעה זו היא יסוד לצניעות ומשנה לגמרי את התייחסותן למתבוננת, התייחסותן היא: להשתדל מאד לא למשוך. לכל אשה ישנה משימה עצומה, והיא: להצניע עצמה מעיני גברים כמה שיותר, שלא לגרום למכשול.

וכפי שהאיש הלוחם נגד יצרו צריך להתפלל תמיד אל ה' לעזור ולהצילו ממכשולים וראיות אסורות, כך גם נשים ונערות צריכות להתפלל שלא תכשלהן אחרים ותגרומנה שיסבלו נוראות בגניהם (עיי' סוטה כב). "למדנו ראת חטא מבתולה".

כוונתי לעורר לחשיבה את הבעלים, ומהם לנשיהם. הנה לנשים אולי תהיה חצי תשובה ליום הדין, שהן לא ידעו יצרא דגברי, אבל מה נענה אנו היודעים טוב טוב את יצרינו הרע ובאילו דברים פעוטים יכולה אשה להכשיל אחרים? אנו הגברים אשמים על שאיננו מסבירים לנשותינו ובנותינו את גודל האחריות שהן נושאות על כתפיהן מבלי ידיעתן. (ואין להמנע מחמת הבושה, שהרי כולנו בני אדם ולא מלאכים, ועם טבע זה בראנו הבורא ית'. ניתן גם להסתייע במעשים על גדולי התנאים והאמוראים המובאים בגמ' קידושיין פא). וגם מי שמרגיש שלו זה לא כ"כ מפריע, מה עם כל האחרים שאינם עומדים בדרגתו (וגם ליר"ש קשים הנסיונות) וכנשלים בגלל אשתו?

כל מי שחושב את אשתו ובנותיו לצנועות, הייתי מציע לו לבחון היטב את בגדי אשתו ולחשוב: מודה זו, סטייל זה, נעליים אלו, פריט זה, כיסוי ראש זה וכ"ו וכ"ו, אילו היו על נשים אחרות, האם גם אז לא היו מושכים את עיניו אפילו לרגע קט?!

וגם אם האשה לא תשנה את עצמה ברגע אחד, שהוא דבר קשה מאד, בכל זאת בהסברה ברורה באופן המתקבל על הלב, לאחר מספר שיחות בנושא, כבר מעצמן תזהרנה יותר ולאט לאט תשתפרנה בנושא.

ואוי לנו מדעתם של אלו החושבים/ות שצניעות בבגדי נשים הוא דבר המסור לדעת נשים לקבוע מה נחשב צנוע ומה לא. הגבר הוא זה שצריך לקבוע מה מושך עיניים ולב, כי הוא היודע!

ואוי לנו מדעתם של אלו החושבים/ות שמצות צניעות מחייבת את הנשים להיות צנועות רק בגלל שכל יהודי צריך להיות צנוע בעצם ללא קשר לאחרים ולמכשול לגברים. מפאת דעה מטופשת זו, הסותרת למקורותינו אך לצערינו נשמעת במקומותינו, נראה הרחוב החרדי כפי שנראה, וה' הטוב יכפר בעד עמו.

אפילו אם בלתי אפשרי להתהפך ברגע מן הקצה אל הקצה, בכ"ז חייבים אנו להתחיל להתקדם פסיעה אחר פסיעה, מדרגה אחר מדרגה, עד שהקב"ה כבר יסיר מאתנו יצר הרע זה ויעביר ממשלת זדון מן הארץ במהרה בימינו אמן!

שידוכים!

- שידוכים למשפחות ליטאיות המעונינות במטפחת.
- 1. 03-9335045 (בשעות הערב).
- 2. 077-5543311 (מטפחת בלבד. בתשלום)

להלן מכתבו של אברך חשוב מבי"ב, בענין עבודת נשים במקומות שאינם ראויים:

הנה ידועים דבריהם של רבותינו מאורי דורינו אשר נאמרו מתוך כאב עצום, על הפירצה הנוראה בכרם בית ישראל, פירצה שאי אפשר לאמוד את גודל נזיקה ותוצאותיה ההרסניות הן לאשה עצמה והן לבני ביתה ולדורות שאחריה. גדולי ישראל שליט"א אשר אליהם מגיעים כל סיפורי הצרות והנזקים "הקטנים" והגדולים אשר נגרמו כתוצאה ישירה מהפירצה הנוראה הזאת - הם אלו אשר זועקים אלינו מעומק לבבם הטהור - אנא יעצרו! מנעו את הפירצה הזאת מבינתכם! אל תהיו מאלו אשר בוכים ומיללים על העבר, על ירידתה הרוחנית של האשה והבית, על הקלקול והלכלוך המגיע מהעולם "הגדול" אל תוך הבית היהודי הטהור, אנא תצילו את עצמכם, תצילו!

והנה עדיין ישנם כאלו אשר טענתם בפייהם, הרי "אם אין קמח אין תורה", וכמובן שכל בר דעת מבין עד כמה טענה זו מופרכת היא מכל וכל, שהרי קודם כל, האם בשביל בצע כסף נמכור את יהדותנו? **האם תמורת הכסף נבטל ונחריב את קדושתן וצניעותן של בנות ישראל** אשר כל קיום כלל ישראל תלוי בזה, הישמע דבר זה? ובכלל, להיכן נעלמה האמונה הפשוטה שמוזנותיו של האדם קצובים הם לו מראש השנה עד ראש השנה ובכל מקרה יקבל את מוזנותיו ושאר צרכיו כפי שנקבע לו בראש השנה, הקב"ה שמחיה אותנו כל רגע ורגע וזן אותנו בכל עת וכמו שאומרים אנו בכל יום בתפילה "פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון" וכן בברכת המזון "הוא נתן לחם לכל בשר, ומפרנס לכל" האם הוא יעזוב ויזנח את מי שעושה את רצונו?

ומלבד כל זאת, הרי כבר ידועים דבריו של **מרן הרב שך זצוק"ל** שזעק מעומק ליבו בכנס לאברכים שהתקיים בשנת תשל"ג - "דעו לכם, אם האשה הולכת ומתנהגת שלא על פי כללי הצניעות או כל התורה שלומד הבעל הולכת לסטרא אחרא ומגבירה את כח הרע שבעולם רח"ל, **אם כך מתנהגות הנשים צריכים לסגור את כל החוללים!**" דברים אלו של מרן זצ"ל אשר נאמרו מתוך דעתו דעת תורה הצרופה, הרי הם ברורים ונחרצים - אם האשה מתנהגת שלא על פי כללי הצניעות, כל תורת בעלה עוברת לסטרא אחרא ויש לזה מקור מהזוה"ק פ' נשא, וא"כ אשה שהולכת לעבוד במקום שאינו על טהרת הקודש במטרה לעזור לבעלה שיוכל ללמוד, הרי היא טועה טעות מרה ונוראה, טעות חיים, שהרי לא רק שאינה מועילה לבעלה אלא עוד פועלת היא הפוך, מזיקה היא לבעלה בנוק נורא שאין לתאר, כל תורתו, כל יגיעתו ועמלו בתורה עוברים הם לסטרא אחרא, ונמצא שבעצם עובדת היא אך ורק בשביל הסטרא אחרא... רחמ"ל.

ומלבד זאת צריכים לדעת את מה שכתב במ"ב (סי' עה סק"ד) בשם הזוה"ק, שאם האשה לא מתנהגת בצניעות גורמת היא שיהיה עניות בביתה, ואם כן ברור הדבר שמה שחושבת ללכת לעבוד במקומות שאינם כשרים בשביל שתהיה פרנסה ברווח בביתה, הרי זו טעות מוחלטת, שהרי ע"י ההתנהגות שלא בצניעות הבטיחו חז"ל שיהיה להם עניות ח"ו ובמוקדם או במאוחר, ואם כן ודאי שלא תצא תועלת מעבודתה אלא רק להפך.

ועל כן, כל חכם יבין את זאת, יבין את גודל האסון הטמון בפירצה הזו, ויפעל בכל כוחו להתרחק בהתרחקות מוחלטת מכל מקומות העבודה שאינם על טהרת הקודש, ועיי"ז ניצל מכל פגע רוחני וגשמי, ובשכר זה יזכה לשפע של ברכה והצלחה בכל העניינים.

אין חיבה לפני המקום מן הצניעות! (פ"ר פמ"ו)

הנה לאחרונה ישנה ב"ה התעוררות גדולה בנושא הצניעות, ורבות הן החפצות להתקדם ולהתעלות. כמו"כ ישנן המעונינות לקבל על עצמן "קבלה" בצניעות לרפואת חולה רח"ל או לישועה אחרת. על כן, לתועלת הציבור נביא כאן בעז"ה מגוון אפשרויות ורעיונות ל"קבלות" וחיוקים בצניעות, ותוכל כ"א לבחור את המתאים לה. ניתן גם לקבל את הקבלה ליום בשבוע, או "רק ביום חולי", או "חוץ משמחות" וכד'. **והאמת למודעי**, כי חלק מן הדברים ואולי אף רובם, הינם דברים **המחויבים מעיקר הדין**, אלא שלצערינו עדיין רב הפרוץ בהם ויש מקום להתקדם בזה.

דיבור:	הנהגה	לבוש והופעה:
● להמנע מדיבור בפלאפון ברחוב.	● לא לצחוק ברחוב.	● לצאת רק בבגדים רחבים ורפויים.
● להמנע מדיבור בקול רם ברחוב, או בנוכחות אנשים (שהדיבור יהיה מאופק, בקול נמוך ובטון נמוך).	● להמנע מהתגודדות והתקהלויות רעשניות ברחוב.	● לצאת עם בגדים בצבעים כהים.
● להכנס לחלקו הפנימי של האוטובוס.	● להמנע ממחננות רעשניות ברחוב.	● לכסות עד כף היד.
● להמנע מדיבור בקול רם באוטובוס, וכ"ש צחוק.	● להמנע במידת האפשר מלעלות על אוטובוס מעורב ודחוס (להעדיף אפשרות אחרת).	● לכסות יותר את הצוואר (כפתור עליין/צווארון).
● לא לדבר כלל באוטובוס, כשהדיבור יגיע לאזני גברים.	● ברכב פרטי - לשבת בספסל האחורי.	● ללכת רק בגרביים אטומות (לכה"פ 70 דנייר).
● להמנע במידת האפשר מלעלות על אוטובוס מעורב ודחוס (להעדיף אפשרות אחרת).	● להמנע מללכת בגרביים בצבע הרגל או דומה לזה (כגון: סיס, דיאנה, נטורל).	● להמנע מללכת בגרביים בצבע הרגל או דומה לזה (כגון: סיס, דיאנה, נטורל).
● ברכב פרטי - לשבת בספסל האחורי.	● להמנע מללכת בגרביים בצבע הרגל או דומה לזה (כגון: סיס, דיאנה, נטורל).	● להמנע מללכת בגרביים בצבע הרגל או דומה לזה (כגון: סיס, דיאנה, נטורל).
● להמנע במידת האפשר (כשיש דרך אחרת) מלעבור ברחוב שמצויים בו גברים.	● להמנע מעקבים גבוהים.	● להמנע מעקבים גבוהים.
● לא לרוץ ברחוב.	● להמנע מעקבים גבוהים.	● להמנע מעקבים גבוהים.
● לחשוב לפני כל יציאה מהבית מה צניעותי .	● להמנע מעקבים גבוהים.	● להמנע מעקבים גבוהים.
● להמנע מלהתעכב בחוץ שלא לצורך.	● להמנע מעקבים גבוהים.	● להמנע מעקבים גבוהים.

לאמור למשחית הרף!

היות ולאחרונה פורצות בעוה"ר כל מיני רוחות עושים של אופנות שונות ומשונות הזרות לדרכי התורה ומנוגדות מיסודן לדיני הצניעות, ומה גם שרבו לאחרונה האסונות והפגעים בנשות ישראל הכשרות רח"ל, **הרינו באים בזה באזהרה חמורה לאמור למשחית הרף, שכל האופנות והלבושים הללו כגון: בגדים הדוקים או העשויים מבדים הנצמדים לגוף**

אסורים באיסור חמור!

וחלילה ללבושם בכל מקום ובכל זמן

וגם המוכרים מזהרים שלא למכור ולתפור בגדים אלו. בקשתנו ואזהרתנו, הפסיקו מלרעות בשדות זרים אשר בכל יום מתחדשים אופנות חדשות לבקרים והצד השווה שבהן להידמות רח"ל לפרוצים שאינם הולכים בדרך התורה וכוונתם להפשיט את אות הצניעות והקדושה של בנות ישראל. ויש להתרחק כמפני אש מן הכיעור ומן הדומה לכיעור ומן הדומה לדומה, וצאו לכם בעקבי אמותנו הצנועות ואל תשנו מלבוש.

ואנו קוראים בזה למחנכות בבתי החינוך לבנות להחזיר בתלמידות ענין חשיבות קדושת הצניעות ולהוקיר את החן האמיתי של "כל כבודה בת מלך" וסלידה מהמנוגד לכך.

ויהי רצון שתגדר במהרה פרצת חומת הצניעות, ובזכות העמידה על קדושת ישראל נזכה במהרה לגאולה שלימה בב"א.

באעה"ח

שמואל הלוי וואזנר ש.י. נסים קרליץ נתן גישטטנר שמעון בעדני

כמה ליצניעות

לכבוד עלון הכתר.

איתא בגמ' במוצאי שביעית בן דוד בא וכולנו מצפים שיהיה בקרוב בעה"ת, וברור שיש הבדל עצום באיזה מצב רוחני יהיה אז כלל ישראל. והנה הרוצה לינצל מחבלי משיח יעסוק בתורה ובגמ"ח, ומבואר במשנת רבי אהרן [על התורה פרשת קדושים] ע"פ ר' חיים וואלאזנר **שעיקר החסד הוא לזכות אחרים ברוחניות**, וכשיש השראת השכינה גורם להעלות כל המצב הרוחני של כלל ישראל וכמו שאומרים בברכת שים שלום "כי באור פניך נתת לנו ה' אלוקיני תורת חיים...", וא"כ המחזק והמתחזק בצניעות וקדושה [שע"י מתרבה השראת השכינה] הוא מרומם את כלל כלל ישראל ברוחניות ומזכס שיהיו יותר ראויים לקראת ביאת משיח צדקינו וזהו חסד עצום ברוחניות ומאין כמוהו, וע"ז באנו להודות לכם מקרב לב על פעלכם העצום למען כולנו.

ל. ש. ירושלים

לכבוד עלון הכתר, רציתי לבוא במילים אחדות לעלונכם הנפלא.

לאחרונה שמעתי רעיון נפלא, כמדוי בשם הסבא מקלם, על דברי הז"ל "מעולם לא ראתה חמה פגימת הלבנה", שהנה כידוע שנמשל הבעל לחמה והאשה ללבנה, וכך צריכה להיות הצורה בבית בישראל, שמעולם לא ראתה פגימת הלבנה, רק אורה ומעלותיה.

והנה המעיין בזה יראה, בדמבט ראשון מצטייר שיש כאן לבנה עם אור מחד ופגימה מאידך, ובאה השמש ובוחרת כביכול לראות רק את האור ולהתעלם מהפגימה. אמנם ידוע שהמציאות אינה כך כלל, האמת היא שלבנה בעצמה אין אור כלל, ורק ע"י השמש שמאירה עליה שולחת הלבנה אור חוזר. כל אורה של הלבנה אך מהשמש הוא, ומאידך גיסא כל פגימתה ג"כ מחמת השמש היא, שלא האירתה בחלק זה. ונמצאו למדים מעתה הסתכלות חדשה בכלל, "מעולם לא ראתה חמה פגימת הלבנה" - לא משום בחירתה בכך לראות האור ולא הפגם, אלא משום שכל מהותה היא להאיר את החשוך, ואילו היתה רואה את הפגם אף הוא כבר היה מואר.

והנמשל, יסוד עצום ונפלא עבורינו. ראיתי כמה פעמים מעל גליונכם כאבם של אברכים בני עליה שאכן חשקה נפשם שביתם יהלך בדרך צניעות אמיתית וכו', אמנם את נסיוני בזה רציתי לספר [ולא יאומן גודל התוצאות], ע"פ היסוד הני"ל, להאיר את ה"יש", את מה שכבר קיים, וכך יכולה להתפשט ההארה עוד ועוד, אמנם לאט, אך כך דרך העבודה בכל דבר. [ובפרט כאשר נצרך דברי הסטייפלר זצ"ל, שטבע האשה להתענג על חינה בעיני בעלה]. רק בדרך כזו אפשר אט אט לכוון הבית על דרך הראויה, ואין דרך אחרת.

החותם בברכה מרובה,

שזכה במהרה לישועת ה' ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

דברי מרן הגראי"ל שטיינמן שליט"א

שביקש למסור בשמו בכנס הענק

בב"ב לחיזוק גדרי הצניעות

נמסר ע"י הגאון רמ"ש קליין שליט"א

עתה נוסף צרה חדשה. לאחרונה יש מודה (אופנה) ללבוש בגדים מבד הנקרא בשם טריקו, או בשם לייקרה, והם בדים שבטבעם נצמדים לגוף ופעם היה בושה ללבוש בגד כזה שהוא היפך הצניעות, כי הצניעות הוא מה שפחות להבליט את צורת הגוף ואילו בגדים אלו מיועדים להיפך.

צריך לדעת שבגדים אלו הם אביזריהו דג"ע, והם בכלל העבירות שצריך מסירות נפש שעליהם נאמר יהרג ואל יעבור.

הגה"צ רבי ניסים יגן זצ"ל

כשאני מדבר אל נשים על נושא הצניעות – אני לפעמים שומע טענה מגחכת... אשה אומרת לי: "אני מתביישת ללכת בצניעות!"... היכן שמענו על דבר שכזה? לפני שנים לא רבות, אילו היו משלמים לאשה כל הון שבעולם בכדי שתלך באופן בו נשים הולכות היום - היא לא היתה מסכימה, היא היתה אומרת: "אפילו אם תהרגו אותי – לא אלך כך!" ואלו היום – אשה מתביישת ללכת בצניעות...

יושב לו גוי בפריז, בקצה העולם, מחליט על אופנה מוסימת וכל הנשים בעולם הולכות כמו פתיות אחר שגיונותיו... ואני שואל: האם הגויים יכתיבו לנו איך להתלבש? האם האופנה של גוי מפריז טובה יותר מהלבוש של שרה אמנו הצנועה והחסודה? מהאופנה של הקב"ה? אם את מתביישת מהשכנה – עדיף שתתבישי מהשכינה ותקפידו על צניעות...

אם אדם עולה על האוטובוס לבאר שבע, ובמהלך הנסיעה מתברר לו כי עלה על האוטובוס הלא נכון וכי הוא עושה את דרכו צפונה, נו, האם הוא יאמר "אני מתביש לרדת"? ודאי שלא! יש לו מטרה והוא חייב להגיע אל היעד! ובכן, כך הוא הדבר גם בעניננו: כל הבושה שבעולם אינה יכולה לגרם לאדם להמשיך בדרך שתוביל אותו לאבדון!

זכרי כל הזמן: כשתגיעי לעולם האמת – תדרשי להציג "כרטיס כניסה", הבעיה היא שאת הכרטיס הזה לא ניתן לקנות "שם", את הכרטיס הזה אפשר לקנות רק כאן, בעולם הזה! לכן, כדאי לנצל את ההזדמנות הזאת, ולקנות כרטיס של צניעות בעולם הזה!

כשאנו מדברים על "צניעות" – אנו חושבים כל הזמן על הנשים החילוניות ברחוב ומרחמים עליהן, אולם צריך לזכור כי התביעה מופנית בראש ובראשונה כלפינו!

לא אשכח את אותה הזדמנות בה שדלתי זוג חילוני מרמת גן לחזור בתשובה, והבעל אמר לי: "הרב, אתה מתכוון שאנחנו נהיה כמו החרדים האלה שהנשים שלהם הולכות כמו מיטב האופנה ו"כאלו" בצניעות? כמו הנשים האלה שחובשות פאה שנראית יותר טוב משיער טבעי? הרי זו צביעות ממש!" – הוא אמר, ואני התבישתי.

צניעות אינה מתבטאת רק באורך הבגדים, צניעות מתבטאת בראש ובראשונה באופיים של הבגדים, שלא ימשכו תשומת לב, שלא יהיו בולטים, שלא יקימו רעש, זוהי צניעות! ויש להפנים כי חלק גדול מפריטי הלבוש שניתן למצוא ברחובותינו – הינם בגדר פריצות גמורה!

(מתוך הספר הנפלא "נתיבי אור" – עמ' תסב)

ניתן לקבל בדואר או בפקס מכתב נפלא בנושא הפאות שכתב בתבונה ובדעת ע"י אברך חשוב מקרית ספר. (מפאת חוסר מקום לא פורסם המכתב בעלון). המעוניין ישאיר הודעה ברורה עם שמו ותכתובתו (או מס' פקס) בטל- 5378098-02.

בשורה משמחת

בעז"ה הוקם לתועלת הציבור מוקד "תפארת עמי" לשמיעת דברי גדולי ישראל והרבנים שליט"א בנושא הצניעות. 00-88-33-0732

יהודי יקר! אם מצב הצניעות כואב לך והינך מעוניין לפעול בנושא, אנא הרים תרומתך בכדי שנוכל בעז"ה להמשיך בהוצאת העלון. **כל תרומה תתקבל בברכה!** בתרומה של 100 ₪ ומעלה ניתן להוכיח שם בעלון. (כמו"כ ניתן לקבל טפסי הוראת קבע). ניתן לפנות לטל: 5022132-02. תודה רבה. (כמו"כ דרושים מפיצים בבית שמש ובשכונת רמת אשכול)